

Čís. 11437.

Vymáhání poplatků (útrat odhadu nemovitosti) jest jen opatřením administrativním, proti němuž jest stížnost pořadem soudních stolic vyloučena.

(Rozh. ze dne 3. března 1932, R II 32/32.)

Platebním příkazem okresního soudu v J. ze dne 10. října 1931 bylo Dr. W-ovi uloženo, by v exekuční věci jeho mandantky Františky E-ové, vedené u okresního soudu v J. vnucenou dražbou nemovitostí dlužníka, zaplatil útraty odhadu nemovitostí. Rekurs Dr. W-a a Františky E-ové rekursní soud odmítl. **D ů v o d y :** Platebním příkazem bylo Dr. W-ovi uloženo zaplatiti útraty odhadu. Rekurs Dr. W-a směřuje proti tomu, že za útraty neručí, kdežto Františka E-ová navrhuje, aby poplatky byly předepsány povinnému. Ježto při vydání platebního příkazu nejde o usnesení soudní, nýbrž o opatření kanceláře, jest rekurs nepřipustný ohledně Dr. W-a i ohledně vymáhající věřitelky, protože jí dosud zapravení poplatků nebylo předepsáno.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs Dr. W-a.

D ů v o d y :

Jde o vymáhání poplatků, které jest ve smyslu §§ 104, 105 a 106 j. ř. jen opatřením administrativním, prováděným soudní kanceláří (srv. § 104 poslední odstavec j. ř.). Proti takovému opatření rázu administrativního jest však stížnost pořadem soudních stolic vyloučena, poněvadž tu nelze použít ani předpisu zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a nař., ani civilního soudního řádu, nýbrž platí tu ustanovení § 74 org. zák. Nepřipustný dovolací rekurs bylo proto odmítnouti.

Čís. 11438.

Vládní nařízení ze dne 14. března 1930, čís. 29 sb. z. a n., jímž se provádí zákon o ochraně dětí v cizí péči a dětí nemanželských.

Předpis § 6 (3) nařízení předpokládá, že jde o cizí dítě, nikoliv o děti svěřené péči vlastních jich rodičů (dáno-li dítě na zkoušku do výchovy nemanželského otce a jeho manželky).

(Rozh. ze dne 3. března 1932, R II 46/32.)

Vyřizuje předběžně návrh nemanželského otce o osvojení nemanželského dítěte nařídil první soud, by nemanželské dítě bylo dáno na zkoušku do výchovy rodiny nemanželského otce. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu poručníka dítěte.

D ů v o d y :

Stěžovatel napadá usnesení rekursního soudu pro nezákonnost a zřejmý rozpor se spisy. Nezákonnost spatřuje v tom, že nižšími soudy